

vedkommende. Indtil dette sker, er Danmark forpligtet til at anvende 4 års-reglen for alle arter, men derefter skal Danmark anvende 6 års-reglen for træer.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen udformes som en bemyndigelse for landbrugsministeren til at sætte 6 års-reglen i kraft samtidig med, at den reviderede konvention træder i kraft for Danmarks vedkommende.

Til nr. 2

Ved gennemførelsen i 1962 af den første danske lov efter konventionens ikrafttrædelse, var det naturligt at gå forsigtigt frem med hensyn til beskyttelsesperiodens længde. Loven gav derfor ikke beskyttelse for længere perioder end de minimumsperioder, der var fastsat i konventionen, dvs. 18 år for træer og 15 år for alle andre arter, herunder også for kartofler. For så vidt angår kartofler, kan det nu konstateres, at denne periode er for kort, idet bl. a. sorten Kaptah, der er forædlet på Landbrugets Kartoffelfonds forædlingsstation, og som mistede sin beskyttelse i 1977, stadig dyrkes meget, hvorved kartoffelfonden går glip af betydelige beløb ved ikke længere at kunne opkræve forædlerafgifter. For nye kartoffelsorter gælder som almindelig regel, at det tager ret lang tid (3-5 år) at opformere et tilstrækkeligt kvantum læggekartofler til, at markedsføring kan påbegyndes, samt at nye sorter er længe om at slå an og blive accepteret af avlere og forbrugere, således at der i den første del af beskyttelsesperioden ikke fremkommer indtægter af betydning.

Lignende forhold gør sig gældende også for andre plantearter.

Beskyttelsesperioderne i de UPOV-stater, der

tillige er medlemmer af De europæiske Fællesskaber, er væsentligt længere end i Danmark.

I Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Frankrig og Nederlandene er beskyttelsesperioden således 25 år for kartofler og træer og 20 år for andre arter, medens perioden i Storbritannien er henholdsvis 15 og 18 år, men med den betydningsfulde tilføjelse, at lederen af det britiske plantenyhedskontor (the Controller) kan forlænge perioden til op til 25 år, hvis han skønner, at forædleren ikke har fået et rimeligt vederlag inden for den normale periode.

Det foreslås at indføre samme beskyttelsesperioder som i flertallet af de EF-medlemsstater, der tillige er medlemmer af UPOV, i det omfang, det på nuværende tidspunkt er muligt. For visse grupper af vegetativt formerede planter skaber fastsættelsen af beskyttelsesperiodens længde imidlertid særlige problemer bl. a. på grund af formeringsmåden og erhvervets ønske om, at visse dele af forædlerbeskyttelsen gives virkning allerede for anmeldelsesperioden. Da en afklaring af problemerne først kan ske i forbindelse med det ovennævnte udvalgsarbejde, har man for disse planter foreslået de hidtidige beskyttelsesperioder opretholdt. Samtidig foreslås, at landbrugsministeren bemyndiges til at forlænge beskyttelsesperioden til 20 år for de (få) beskyttede sorter af disse plantearter, der er nyhedsregistreret før 1970, og for hvilke beskyttelsesperioden vil udløbe inden for de nærmeste år.

Til § 2

Alle beskyttede sorter, for hvilke beskyttelsen ikke er udløbet ved nærværende lovforslags ikrafttræden, vil blive omfattet af de længere beskyttelsesperioder.